





Ὁκτώηχος

Ἦχος α'.

Τῇ Κυριακῇ Πρωΐ

Μηναιὸν - ΤΗ Κ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν

Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι  
Κυρίου.

**Στίχ. α'.** Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ  
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,  
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

**Στίχ. β'.** Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,  
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνᾶμην αὐτούς.

**Στίχ. γ'.** Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ  
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τῆς Ὁκτώηχου ---

**Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.**

Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν  
Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων  
τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος  
Σωτὴρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ  
τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι  
ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ,  
δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ  
σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα. **Τοῦ Ὁσίου.**

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος δ'.

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα,  
εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ  
σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμίων τῶν τοῦ

Πνεύματος, εὐσεβεῖα φυτεύσας, ἐγκρατεία  
ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς  
αὐτοῦ ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, εἰρήνευσον  
τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Τῆς Ὁκτώηχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις  
ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς  
ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ  
ένώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν  
ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ  
ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ  
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**ΙΕΡΕΥΣ**

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου  
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ  
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,  
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης  
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας  
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,  
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν  
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν  
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,  
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου  
Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν  
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τῆς Οκτωήχου ---

**ΧΟΡΟΣ**

**Κάθισμα Α'.**

**Ἦχος α'. Αντόμελον.**

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται  
τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ  
ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος,  
Γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν  
τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν,  
τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ  
ἡμῶν.

Δόξα.

**Τὸν τάφον σου Σωτήρ.**

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκουσίως  
Οἰκτίρμον, ἐν μνήματι τεθεὶς, ὡς θνητὸς  
Ζωοδότα, τὸ κράτος συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ  
θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ  
τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος  
θανόντας, ὡς μόνος φιλόνητος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.**

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε  
τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν  
ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς  
ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα  
τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην  
σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ  
προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι  
ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Τῆς Οκτωήχου ---

**Κάθισμα Β'.**

**Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.**

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα παρεγένοντο  
ὀρθρῶν, καὶ ἀγγελικὴν ὁπτασίαν  
θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε  
ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς·  
διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς μαθηταῖς  
ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε  
Χριστός, ὡς μόνος κραταῖος καὶ δυνατός,

καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν  
τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει  
Σταυροῦ.

Δόξα.

**Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.**

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἡ ζωὴ  
τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς  
ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος  
Σωτήρ, καὶ ἡγείρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς·  
διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων  
σοι Ζωοδότα· Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι  
Χριστέ· δόξα τῇ ἀναστάσει σου· δόξα τῇ  
συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Τὸν τάφον σου Σωτήρ.**

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότη  
δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς  
χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων  
καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν  
σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταῖα  
προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

**Κάθισμα Γ'.**

Τοῦ Μηναίου ---

**Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.**

Τὴν πτωχείαν τὴν ὄντως τοῦ δι' ἡμᾶς,  
ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβὼν, ἡγήσω  
τὰ πρόσκαιρα, ὥσπερ χόρτον Μακάριε· τοῦ  
γνωστικοῦ γὰρ ξύλου γευσάμενος Ὅσιε,  
Μοναζόντων ἐδείχθης, Διδάσκαλος ἔνθεος·  
ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Ἀγγελικῆς πολιτείας,  
διήγειρας ἅπαντας, καὶ πρὸς γνῶσιν τῆς  
Πίστεως. Σημαιοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε  
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν  
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν  
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.**

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί,  
σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι  
μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ  
πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς  
βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον·  
ὅθεν τῶν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος,  
ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον  
σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε  
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν  
δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει,  
τὸν ἄχραντον τόκον σου.

**Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα.**

**Ἦχος πλ. α'.**

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ  
δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν  
σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ  
Σωτῆρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ  
τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Αἶδου πάντας  
ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ  
δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν,  
ὦ Μαθήτριάι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων  
ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο  
ταῖς Μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον  
καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ  
μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ  
δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ, Μυροφόροι ἔδραμον,  
πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ'  
ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε·

θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν  
Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ  
δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων  
ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ  
ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς  
φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα  
λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ  
μνήματος.

Δόξα.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου  
Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν  
Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ,  
κράζοντες τό· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε,  
τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ,  
ἀντὶ λύπης παρέσχες, ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε  
πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς  
καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.  
Δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

**ΔΙΑΚΟΝΟΣ**

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου  
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ  
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,  
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης  
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας  
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,  
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν  
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

### ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ  
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ  
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ  
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

### ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τῆς Ὀκτωήχου ---

#### Ὑπακοή. Ἦχος α'.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν  
Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν  
Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι  
ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ  
τὸ μέγα ἔλεος.

### ΧΟΡΟΣ

#### Οἱ Ἀναβαθμοί.

#### Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου  
τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος  
ἐγγίνεται, κόσμου οὐσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὥσπερ  
Πατρί, πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο  
ἄσωμεν τῇ Τριαδικῇ Μονοκρατορίᾳ.

#### Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὑψώσας με νόμων,  
ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε,  
φύλαξόν με, φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξῃ  
τῆς ἁμαρτίας.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις  
καινουργεῖται, παλινδρομοῦσα εἰς τὸ

πρῶτον· ἰσοσθενὲς γάρ ἐστι Πατρὶ καὶ  
Λόγῳ.

#### Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Ὀδεύσωμεν εἰς  
τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· εὐφράνθη μου τὸ  
πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδία.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ  
θρόνων ἐκτεθέντων, κριθήσονται, ἅπασαι  
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν,  
δόξαν καὶ κράτος, ὡς Πατρί τε ἄξιον, καὶ  
τῷ Υἱῷ δεῖ προσφέρειν· Μονὰς γάρ ἐστιν ἡ  
Τριάς τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

#### Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος·  
Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρῶρησιάσομαι ἐν  
αὐτῷ. (δίς)

**Στίχ.** Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά,  
ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ  
κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος·  
Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρῶρησιάσομαι ἐν  
αὐτῷ.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

### ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

#### Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν  
δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ  
φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε,  
καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει,  
Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν  
λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι  
παρέχων, Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

**Ὁ Οἶκος.**

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον  
ἀννυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ  
πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ'  
αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις  
ὀφθέντα καθὼς ἠυδόκησε, πρῶταις ταύταις  
τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν  
μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει  
αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης  
εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ  
θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται,  
καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ παρέσχες  
πᾶσι, Χριστέ τὴν ἀνάστασιν.

**Συναξάριον.**

**Τοῦ Μηναίου.**

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου  
Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων  
Μαρτύρων Βάσσου, Εὐσεβίου, Εὐτυχίου καὶ  
Βασιλίδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων  
Μαρτύρων Ἰννᾶ, Πιννᾶ, καὶ Ῥιμμᾶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ μακαρίου  
Πέτρου τοῦ Τελώνου.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Θύρσου  
καὶ Ἀγνῆς, ὧν ἡ Σύναξις τελεῖται πλησίον  
τῶν Ἑλενιανῶν.

Μνήμη τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως  
Λέοντος τοῦ Μεγάλου, τοῦ καλουμένου  
Μακέλλη, Θρακός, τοῦ βασιλεύσαντος ἐν  
ἔτει υνζ' (457).

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ζαχαρίας, ὁ  
μαρτυρήσας ἐν ταῖς Παλαιαῖς Πάτραις  
τῆς Πελοποννήσου ἐν ἔτει αψπβ' (1782), τὰ  
σκέλη σχισθεὶς, τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,  
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

**ΧΟΡΟΣ**

**Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς**

**Ὡιδὴ α'. Ἦχος γ'.**

Χέρσον ἄβυσσοτόκον πέδον ἥλιος,  
ἐπεπόλευσε ποτέ· ὥσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,  
ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι,  
καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄισωμεν τῷ  
Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

**Ὡιδὴ γ'.**

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,  
στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν  
ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

**Ὡιδὴ δ'.**

Ἐκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετὴ σου  
Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ  
ἀγιάσματος σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν  
τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὥφθης ὡς βρέφος,  
ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ  
πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

**Ὡιδὴ ε'.**

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν  
θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης  
δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ, πρὸ  
γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς  
ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

**Ὡιδὴ ς'.**

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς  
ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη. Ἐκ  
Θεοῦ Χριστέ σὺ Θεός μου.

**Ὡιδὴ ζ'.**

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας  
θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ, ἀκηράτῳ,  
ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν,



εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ  
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Ωιδὴ η'.**

*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν  
τὸν Κύριον.*

Αστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας  
προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ  
λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον.  
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ  
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**ΔΙΑΚΟΝΟΣ**

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.  
(Κύριε, ἐλέησον.)

**ΙΕΡΕΥΣ**

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν  
Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν  
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ  
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς  
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**ΧΟΡΟΣ**

Αμήν.

**Ἦχος β'.**

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δῖς)  
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

**ΔΙΑΚΟΝΟΣ**

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς  
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον  
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,  
ἐλέησον.)

**ΔΙΑΚΟΝΟΣ**

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου  
Εὐαγγελίου.

**ΙΕΡΕΥΣ**

Ειρήνην πᾶσι.  
(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

**ΙΕΡΕΥΣ**

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου  
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

**ΔΙΑΚΟΝΟΣ**

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

**ΙΕΡΕΥΣ** (ἀπὸ τῆς ἁγίας τραπέζης)

Ἑωθινὸν Α'  
Ματθαῖον (ΚΗ' 16-20)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα μαθηταὶ  
ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ  
Ὅρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ  
ιδόντες αὐτόν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ  
δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς,  
ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι  
πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.  
Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ  
ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα  
τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου  
Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν  
πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. Καὶ ἰδού, ἐγὼ  
μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς  
συντελείας τοῦ αἵωνος. Αμήν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

**ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ**

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,  
προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν,  
τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν  
σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν  
σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν·  
σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον  
οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.  
Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν  
τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ  
γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ  
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,  
ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν



γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

## ΧΟΡΟΣ

### Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἦχος β'. (ἡ τῆς ἐβδομάδος.)

[Ἐλεήμων,] Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στηρίξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

**Στίχ.** Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

### ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων

Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

### ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

### ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

### ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

### ΧΟΡΟΣ

**Ὡδὴ θ'.**

**Μεγαλυνάριον. Ἦχος γ'.**

**Στίχ.** Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

**Στίχ.** Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

**Στίχ.** Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το

ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἑνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

**Στίχ.** Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἑνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

**Στίχ.** Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἑνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

**Στίχ.** Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἑνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

**Ὡδιὴ Θ'. Καταβασία. Ἦχος γ'.**

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοίγον, ἅγιον Θεῷ· διό

πρωτότοκον Λόγον, Πατὴρ ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

**ΔΙΑΚΟΝΟΣ**

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

**ΙΕΡΕΥΣ**

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

**ΧΟΡΟΣ**

**Ἦχος β'.**

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (δὶς)

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

**Ἐξαποστειλάριον.**

**Τὸ Α' Ἑωθινόν.**

**Ἦχος β'. Αὐτόμελον.**

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ

κάτω, μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς Μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

### Τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ Μηναίου - - -

#### Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐκ μήτρας καθηγίασε, Θεὸς σε Πάτερ Ὅσιε, Ἰερεμίαν ὡς πάλαι, καὶ Σαμουὴλ Θεοφόρε, προφήτην θεῖον δείξας σε, τερατουργὲ Εὐθύμει, τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνε· μεθ' ὧν μνημόνευε πάντων, τῶν σὲ πιστῶς ἀνυμνούντων.

### Θεοτοκίον.

#### Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐν δύω ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Πανάμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκτεῖς Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

### Οἱ Αἱνοὶ. Ἦχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἰνεῖσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τῆς Οκτωήχου ---

**Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.**

**Στιχηρὸν Α'. Ἦχος α'.**

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον·  
δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον  
πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν.

**Στιχηρὸν Β'. Ἦχος α'.**

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,  
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως  
αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον  
καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν,  
εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος  
παντοδύναμος.

**Στιχηρὸν Γ'. Ἦχος α'.**

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις  
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς  
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὁ τὸν ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν  
ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ ἀναστάσει σου  
Χριστέ, ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ,  
ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

**Στιχηρὸν Δ'. Ἦχος α'.**

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε  
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν  
δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ· ἐτέχθης  
ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ  
Πατρί· ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως  
ὑπέμεινας Σταυρόν· ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου,  
ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, ἵνα σώσῃς τὸν  
κόσμον· Κύριε δόξα σοι.

**Τοῦ Ὁσίου.**

Τοῦ Μηναιίου ---

**Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.**

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,  
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε, καταλιπὼν τὰ ἐν  
γῇ, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, μὴ προκρίνας  
ἐνδοξε, τὰ φθαρτὰ πρὸς τὰ μένοντα· καὶ  
ἐν ἐρήμῳ, ὥσπερ ἐν πόλει οἰκῶν, τὰς  
τῶν δαιμόνων, φάλαγγας ὤλεσας. Ὡ τίς  
ισχύσειεν, ἐξειπεῖν Ἀοίδιμε, τῆς σῆς ψυχῆς,  
ὄντως τὴν θερμότητα, τὴν πρὸς τὸν Κύριον!

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,  
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.  
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε, καταλιπὼν τὰ ἐν  
γῇ, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, μὴ προκρίνας  
ἐνδοξε, τὰ φθαρτὰ πρὸς τὰ μένοντα· καὶ  
ἐν ἐρήμῳ, ὥσπερ ἐν πόλει οἰκῶν, τὰς  
τῶν δαιμόνων, φάλαγγας ὤλεσας. Ὡ τίς  
ισχύσειεν, ἐξειπεῖν Ἀοίδιμε, τῆς σῆς ψυχῆς,  
ὄντως τὴν θερμότητα, τὴν πρὸς τὸν Κύριον!

**Στίχ.** Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος  
τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀνεδείχθης  
κανὼν, Μοναζόντων καὶ καύχημα,  
ὀρθοδόξων ἡδυσμα, καὶ λαμπρὸς  
οἰκουμένης φωστήρ· τοῦ γὰρ δολίου  
ἐχθροῦ οὐκ ἔπτηξας, τὰς ἐκφοβήσεις, ἐν  
τῷ σπηλαίῳ οἰκῶν. Ὡ τοῦ χαρίσματος,  
τοῦ ἐν σοὶ Μακάριε! δι' οὗ σαφῶς, πᾶσαν  
κατεπάτησας, τὴν τῶν δαιμόνων ὁφρύν.

**Στίχ.** Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος  
τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει  
σφόδρα.

Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀληθῶς πρὸς  
Θεόν, τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσας, καὶ ἀσκήσει



Ἄγιε, τὰς αἰσθήσεις ἐκάθηρας· καὶ ταῖς ἀπαύστοις, εὐχαῖς πανόλβιε, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξίωσαι. Ὁ ἐγκαλλώπισμα, Ἀσκητῶν ἀοίδιμε, σὲ ὁ Χριστὸς χαίρων ὑπεδέξατο· εἰς τὰς αὐλούς μονάς.

Τῆς Οκτωήχου - - -

Δόξα. **Ἦχος α'.**

**Τὸ Α' Ἑωθινόν.**

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν, ἐπέστη ὁ Κύριος, καὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν, πανταχοῦ διδαχθέντες, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, κηρῦσαι τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς Οὐρανούς ἀποκατάστασιν· οἷς καὶ συνδιαιώνιζειν, ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγείλατο, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθέने· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ἄδης ἡχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

**Ἡ Μεγάλη Δοξολογία**

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με  
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός  
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί  
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς  
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος  
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν  
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος  
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

*Μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας λέγομεν  
Τροπάριον Ἀναστάσιμον.*

**Ἦχος δ'.** (ἡ τῆς ἐβδομάδος.)

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν.  
Ἄισωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ  
ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ  
θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν,  
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.